

בסיעתא דשמיא

שיעורים בפרשת השבוע

- תוכן השיעורים -

פרשת ויקרא תשפ"א

שנה א, גליון ט"ו

תיאור מפורט ותמציתי בשפה קלה בהירה וקולחת של תוכן שיעורי פרשת השבוע כפי שנמסרו במערכת **קול הלשון**. עם פירוט מדויק של דרך הגישה לשמיעת כל שיעור ושיעור במלואו במערכת **קול הלשון**. תועלתו מרובה, לשומעי השיעור- לשמור משנתם בדרך קצרה, למעוניינים לשמוע- לדעת תוכן כל שיעור שיוכלו להאזין למה שליבם חפץ, ולכלל הלומדים- ללמוד לראשונה את כל הנאמר בשפה קצרה וברורה.

נהל אליהו

שיעורי הג"ר אליהו דיסקין שליט"א

פרשת ויקרא תשפ"א - שיעור א'

הכוונה במצוות // 'נדיבות' בעבודת ה' // עבודת ה' 'כפי כוחו' // קרוב ה' 'לנשברי לב' // ועוד הארות והערות

תיאור מפורט של תוכן השיעור בקצרה;

- לשון פרש"י: לנביאי או"ה נגלה בלשון עראי 'וטומאה', ענין טומאת קרי, השפעה בלי חיבור, וכך היא הנבואה לנביאי או"ה, השפעה בלי חיבור, מהגר"ש אריאלי.
- להוסיף לפרש כה"ג, לה"פ: אם תלכו עמי 'בקרי', היינו לקיים תו"מ מלומדה ללא כוונה לשם פועלן, שבזה משפיע מלמטה למעלה לכל העולמות, כמו"ש הנפה"ח שער א', אך ללא חיבור.
- העדר כוונה זו בקיום המצוות גורם לעשותן בלא שמחה, והרי תוכחת משנה תורה מענין אחד עם תוכחת בחוקותי.
- דעת היראים דבכל לבבכם היא מ"ע כללית, לזכור את ה' בעשיית כל המצוות.
- מתכלית ברכת המצוות, להזכיר לאדם לפני מי הוא עושה המצווה, ראיית הגר"ש לזה מפסחים (דף ז).
- רמיזת ספר 'דברי צדיקים', מלה"פ: אדם כי יקריב מ'כם קרבן לה'שם, למ"ש תוס' מנחות (דף קי), מיכאל מקריב נשמותיהן של צדיקים.
- לבאר עוד בזה, מה שסמכו פיוט עשרת הרוגי מלכות לסדר עבודת יוהכ"פ.
- טעמי המדרש, להבאת הקרבנות מבהמות ולא מחיות, רמז לטעם העיקרי בזה מתהילים קפיטל נ'.
- רמז מלה"פ: גם ציפור מצאה וכו', לג' מצוות המתקיימות בציפור.
- פהרמב"ן עה"פ: עולה אשה רח וכו', בטעם מצוות הקרבנות, מחלוקתו שם בזה עם הרמב"ם, והממוצע של ה'משך חכמה' בזה.
- הארת המהריל"ד להסביר הא דאמירת לה"פ: ושחט אותו על ירך המזבח צפונה, מעוררת זכות עקדת יצחק, כמו"ש בויק"ר (ב;א), ומדוע נזכר צפון רק בעולת צאן ולא בעולת בקר המוקדמת.
- ביאור הזוה"ק (דף ח), במה שהתורה חילקה את הקרבנות לדרגין לפי ממונו של אדם, כי הקב"ה
- דורש מהאדם רק כפי יכולתו.
- עצת היצר להשוות עצמו ביחס לזולתו, ולהדמות לאחרים, יותר מכוחותיו, שבכך יפול ויאבד השמחה בעבודתו, עצת הנחש הקדמוני שהוסיף אזורת נגיעה.
- הארה מזה, להדבק במידותיו, לחוס על הבן שילמד כפי יכולותיו, לא לשלוח לישיבה שיצטרך להתאמץ שם יתר על כוחותיו, והיא לא תצלח ואחריתה מי ישורנו.
- הארה בזה ממ"ש האבה"ע בטעם איסור חרישת שור וחמור, מעשה מהגראי"ל בזה, אמירת הגר"ס לר"נ אמסטרדם.
- עוד בזה שם, דלעני סגי קרבן מועט, כיון דאית ליה לב נשבר המכפר עליו, להשכיל מזה תועלת ייסורי האדם בפרנסה, צער גידול בנים, זיווגים, בריאות, וכיו"ב, לבד כפרתן העצמית, גם להכנעת הלב, וז"ע כפרה.
- קרוב ה' לנשברי רוח בדרגתם ולא רק לשמוע תפילתם, הסבר קירבה זו.
- דקדוק פרש"י עה"פ: והקריבו, אפילו פרידה אחת יביא, דעיקר קרבן העוף בקן, ונתרבה להכשיר גם פרידה אחת.
- ראיה ליסוד מרן רי"ז הלוי, דקן הוא קרבן אחד החלוק לב'.
- להסביר בזה ענין תור וגוזל, בברית בין הבתרים, ודקדוק לה"פ שם: ואת 'הציפור' לא בתר, לשון יחיד.
- הטעם שתורים קודמים לבני יונה, זולתי יולדת עשירה, כמו"ש הבעה"ט (תזריע יב;ו) הטעם.
- ביאור הא דרו"ת ע"ש תו"ר, ענין הסגולה בלימוד מסכת קינים.
- רמיזת הגרעק"א עה"ת במ"ש סוף מנחות, אחד המרבה והממעיע ובלבד שיכוון ליבו.

גישה ישירה לשיעור במערכת קול הלשון. בלי לחפש ולדפדף בין השיעורים במערכת. מתקשרים לקול הלשון במספרים הרגילים והישירים. מקישים מיד כוכבית סולמית # ואחריי את מספר השיעור 31414610 | ולסיום סולמית #

להצטרפות לקבלת הגליונות והשיעורים:

N0527683029@GMAIL.COM

0509127078

נהל אליהו

שיעורי הג"ר אליהו דיסקין שליט"א

פרשת ויקרא תשפ"א שיעור ב'

ללכת בפשטות // יעסוק בתו"מ לא לשמה ולאחר שחטא // המעביר על מידותיו //
נטפל לעושי מצווה // ועוד הארות והערות

תיאור מפורט של תוכן השיעור בקצרה:

- לה"פ: כל 'שאור' וכל 'דבש' לא תקטירו, ובבעה"ט: לפי שיצה"ר דומה לשאור, ומטעם זה הזהיר על הדבש, שיצר הרע מתוק לאדם כדבש, יתפרש דהיינו קנאה וכבוד מענין 'שאור', ותאוה מענין 'דבש'.
- ועוד בדמיון היצה"ר לשאור בזה, שע"י קנאה תאוה וכבוד, האדם מחשב חשבונות רבים, ומתרחק מהפשטות וישרות האדם, כשאור שמתסיס את הפשטות של המצה, כל גדו"י נצטיינו בפשטות, דוגמאות מהח"ח הסטייפלער והגרא"ל.
- לרמוז עוד לפי"ז בהמשך לה"פ: 'קרבן ראשית תקריב אותם', ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח, לצורך לשלא לשמה הנצרך בתחילת העבודה, ולהשכיל שזה רק הסולם ולא התכלית.
- דקדוק לשון 'לעולם' יעסוק אדם בתו"מ שלל"ש וכו', כשלוך הטועים שניסו לדלג זאת.
- דברים בזה מהמשגיח רי"ל והחזו"א, מעשה נפלא שסיפר בזה הר"ר מיכל גוטפרב מהוראת יבלט"א הגר"ח"ק בזה.
- חלוקת התוס' נזיר (דף כג:) מהו שלא לשמה הפסול, וחלוקת הגר"א באופ"א בזה.
- דברי הזוה"ק דאף שהבאת הקרבן בלב נשבר על חטאו, מתקבל לרצון ע"י השמחה ורננה של הכהנים והלוויים, ובתשובה בזה"ז שאין קרבן, והרי ליבו נשבר, מהני לו שיר ושבחה ועסק התורה לשמחה ורננה.
- חובת הלימוד בשמחה גם למי שחטא.
- הארת הפונביז'ר רב דעסק התורה 'כשירה' בכל המצבים, במגילה (דף ג).
- עיקר תכלית היצר אינה בחטא אלא ביאוש שבעקבותיו.
- הארת הגר"ח"ש שתחלת תשובת הנכשל בחטאים חמורים ללמוד כמה שעות בשמחה.
- הארתו במ"ש שאול לשמואל לאחר איבוד המלוכה, כבדני נא וכו'.
- טעם חיוב קרבן בשוגג, לפי שהנזהר ומי שי"ל יראת חטא שומרים אותו מלמעלה, וע"כ שחיסר בזהירות או ביראת חטא.
- פהרמב"ן (ב;ד), דהיינו מפני שהעוונות יולידו גנאי ומום בנפש, ומימלא אף בשגגה כן.
- להסביר לפי"ז חלוקת הנתיבות (סימן רלד), דשוגג בדרבנן אי"צ כפרה.
- לבאר בזה הא דהמתענה תענית חלום בשבת בדין, צריך מיהת כפרה.
- להוכיח מזה דאיסור תענית בשבת אינו רק מדרבנן.
- ישוב קושיית המג"א (א;א), על הב"ח שהביא דעת המהרש"ל, לומר יה"ר אם נתחייבתי חטאת וכו', והלוא חטאת בעי ידיעה בתחילה בשבת (דף עב:).
- להביא חטאת בפועל בעיני ידיעה בתחילה, אך שורש

- החיוב לשמים היינו אף בלא"ה, ולזה נצרך ומועיל 'נשלמה פרים שפתינו'.
- דוגמא לזה אמירת סדר קרבן פסח בע"פ, אף שאנו בפטור טמא ודרך רחוקה ומופקעין מחובת פסח.
- דוגמא בדומה לזה מענין דין ד' מיתות שלא בטל בהעדר בית דין, בכתובות (דף ל).
- רמז ספר 'דן ידיו', מלה"פ: ונפש כי תחטא, ושמעה קול אלה, והוא עד וכו', ולא יגיד, ונשא עונו, למ"ש ר"ה (דף ז).
- 'כל המעביר על מידותיו, מעבירין לו על כל פשעיו' ופרש"י שם, עוד רמז לזה מלה"פ: 'אנא שא נא' פשע וכו'.
- עונש כל חטא וחטא לעוה"ב נורא נוראות, ואף מעט ייסורים בעוה"ז חוסך הרבה מהעונשים שם, מאמר הגר"א לתלמידו בזה, התעוררות מספר 'מנחת יהודה' להגר"י פתיה בזה, להעביר על מידותיו פוטר הכול בזה ובבא, וככל שיקשה הוא קל מייסורי גוף ונפש ר"ל, וכפי תוקף הקושי להעביר במידה זו יעבירו לו.
- רמז ספר 'אדרת אליהו' בלה"פ: ואת אשר חטא מן 'הקודש', ואת 'חמישתו' יוסף עליו.
- פרש"י (ה;ז): א"כ ענש לינטפל לעוברי עבירה' כ'עוברי עבירה', עאכו"כ שישלם שכר טוב לינטפל לעושי מצווה' כ'עושי מצווה', ביאור הא דנחשב עד זומם הנטפל לעושה, וכנגדו נטפל למצווה 'כעושה', דוגמא לזה ממצות הקדשת בכור בהמה, ומצוות קידוש שבת בדברים.
- הארה למעשה מזה, לצדקה, לימוד התורה, ברכות הגאולה העתידה בתפילת י"ח, אתם 'עדי' (כמו"ש בהפטרה, ולהלן), והארה למעשה כלפי ההצבעה בבחירות בימים אלו.
- רמז בלה"פ: ושילם אותו בראשו 'וחמישתיו' יוסף עליו.

הפטרה

- לה"פ: 'ואתם עדי', עצם מציאות איש הישראלי בעולם, היא עדות על קיום הבורא, כענין עדות ס"ת בזה, כמו"ש הרמב"ם (סוף הל' ס"ת), ז"ש בראשית, בשביל התורה וישראל שנקראו ראשית.
- טעם החומר לקרב מיתתו של גוסס.
- אמירת הגר"י"ש לכינוס רופאים בענין השתלות אברים בזה.
- החומר להכחיש יהדותו ביהרג וא"י, מעשה עם הגר"ח קריזווירט בזה.
- שמחת היסושה"ע בלידת תינוק ישראל.
- שמחת האדם בקומו בבוקר בעצם יהדותו.
- ביאור כפילות לה"ת: שומר ישראל וכו', האומרים שמע ישראל - המיחדים שמך וכו'.

גישה ישירה לשיעור במערכת קול הלשון. בלי לחפש ולדפדף בין השיעורים במערכת. מתקשרים לקול הלשון במספרים הרגילים והישירים. מקישים מיד כוכבית סולמית # ואחריו את מספר השיעור 31414942 | ולסיום סולמית #

להצטרפות לקבלת הגליונות והשיעורים:

N0527683029@GMAIL.COM

0509127078

נהל אליהו

שיעורי הג"ר אליהו דיסקין שליט"א

פרשת ויקרא תשפ"א – שיעור ג'

נעימות בעבודת ה' // קנאה חיובית // קרבן העוף // קרבן ציבור //
איסור מעילה // ועוד הארות והערות

תיאור מפורט של תוכן השיעור בקצרה:

- ביאור סדר הקרבנות בפרשת 'ויקרא' לעומת סידורן בפרשת 'צו'.
- הארת האבה"ע בטעם אחד עולה בעוף של עני בעולה ויורד, יתר על חטאת בעשיר, 'אולי עלה על רוחו מחשבה בעבור שלא תשיג ידו'.
- הארה בזה לגנות הקנאה גם במעלות רוחניות במה שאינו תלוי בבחירתו.
- עוד באבה"ע שם, 'זהקרב אלי שהאחד כנגד האימורים והשני חטאת כמשפט', ביאור הצטרפות אימורי העולה לחטאת.
- ביאור האו"ש (פ"ז מעש"נ ה"ג) ליישב בזה הגירסא ששלל הרשב"א בחולין (דף כב.).
- סיפור המקור ברוך מחלמו של האו"ש בזה.
- הערת הגר"ש על דבר החלום בזה וישוב לזה.
- ישוב הגירסא שם באופ"א אף לול"ד האבה"ע.
- הטעם שעולת העוף למעלה, ובמיצוי ללא הזאה, וישוב מה שהקדים בלה"פ: והקטיר ונמצה.
- תמיהה רבה על עיקר קושיית האבה"ע בזה, מסוגיא ערוכה בכריתות (דף ט.).
- דברי הרמב"ן (א;ב), בחלוקת קרבן 'ציבור' מקרבן 'השותפין', ההגדרה של קרבן ציבור בזה, דוגמאות לכך.
- הארת הגר"ל לדברי הרמב"ן בזה מפרש"י ערכין (דף ד.).
- הערה לאידך גיסא מפרש"י במדבר (טז;טו) בשם התנחומא שם.
- להסביר לפי"ד, הא דל"ש שינוי בעלים בק"ץ, בעבודת הזריקה על גר שנתגייר בין שחיטה לזריקה.
- ביאור לשון הרמב"ם (פ"ט סנהדרין ה"ד), במנין הלאוין שיש בהן מלקות, עז- הנהנה מן ההקדש 'במזיד', מדוע הוסיף 'במזיד' בזה טפי משאר הלאוין שם.
- חלוקת איסור מעילה במזיד מהאיסור בזה בשוגג בפרטי הדין ובמהותו.
- לתרץ לפי"ד קושיית התוס' כתובות (דף ל.).
- לברר אם גם באיסור תרומה לזר, יש לחלק כה"ג בין מזיד לשוגג, ראיה לזה מפלוגתת אביי ורבא שבת (דף ט:).

הפטרה

- לה"פ: 'ולא אותי קראת יעקב כי יגעת בי ישראל', משלו של המגיד מדובנא בזה, קילוס הגר"ח, המשל בסגנון אחר.
- הרגשת האדם שזו עבודה 'שלו' שוללת את הקושי, תשובת אליהו הנביא לדייג, יקרת ערך כל מצווה, אמירת הסבא מקעלם בזה, מעשה מהמהריל"ד.
- לה"פ: כה אמר ה' 'אני ראשון ואני אחרון', תשובת הגר"א מזה להגרף פוטוצקי, כפי שסיפר הגר"י אידלשטיין, ביאור תשובת הגר"א בזה.

גישה ישירה לשיעור במערכת קול הלשון. בלי לחפש ולדפדף בין השיעורים במערכת.
מתקשרים לקול הלשון במספרים הרגילים והישירים. מקישים מיד כוכבית סולמית #
ואחריי את מספר השיעור 31416207 | ולסיום סולמית #

להצטרפות לקבלת הגליונות והשיעורים:

N0527683029@GMAIL.COM

0509127078